

BELLA, DE VÓS SÓ ENAMORÓS

Bella, de vós só enamorós.
Ja fósseu mia!
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Tot mon tresor done, i persona,
a vós, garrida.
Puix no us vol mal qui el tot vos dóna,
dau-me la vida;
dau-me-la, doncs, hajau socors,
ànima mia!
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Lo jorn sencer tostemps sospir,
podeu ben creure;
i a on vos he vist sovint me gir,
si us poré veure;
i quan no us veig creixen dolors,
ànima mia.
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Tota la nit, que en vós estic
he somiat;
i quan record sol, sens abric,
trobe'm burlat.
No em burleu més: durmam los dos,
ànima mia.
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Al finestruc mire corrent,
sols de passada,
i si no hi sou, reste content
que hi sou estada;
i en aquell punt reste penós,
ànima mia.
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Vós m'havau fet gran cantorista
i sonador;
vós, ben criat; vós, bell trobista,
componedor,
fort i valent; també celós,
ànima mia.
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

No us atavieu, anau així,
que prenc gran ira
si us ataviau i algú prop mi
per sort vos mira.
Nueta us vull, gest graciós,
ànima mia.
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Plagués a Déu que com jo us mane
vós me manàsseu.
Seria ma sort, per si us engane,
que m'ho provàsseu:
que en vida i mort tot só de vós,
ànima mia.
La nit i el jorn, quan pens en vós,
mon cor sospira.

Timoneda, Joan. "Bella, de vós só enamorós"